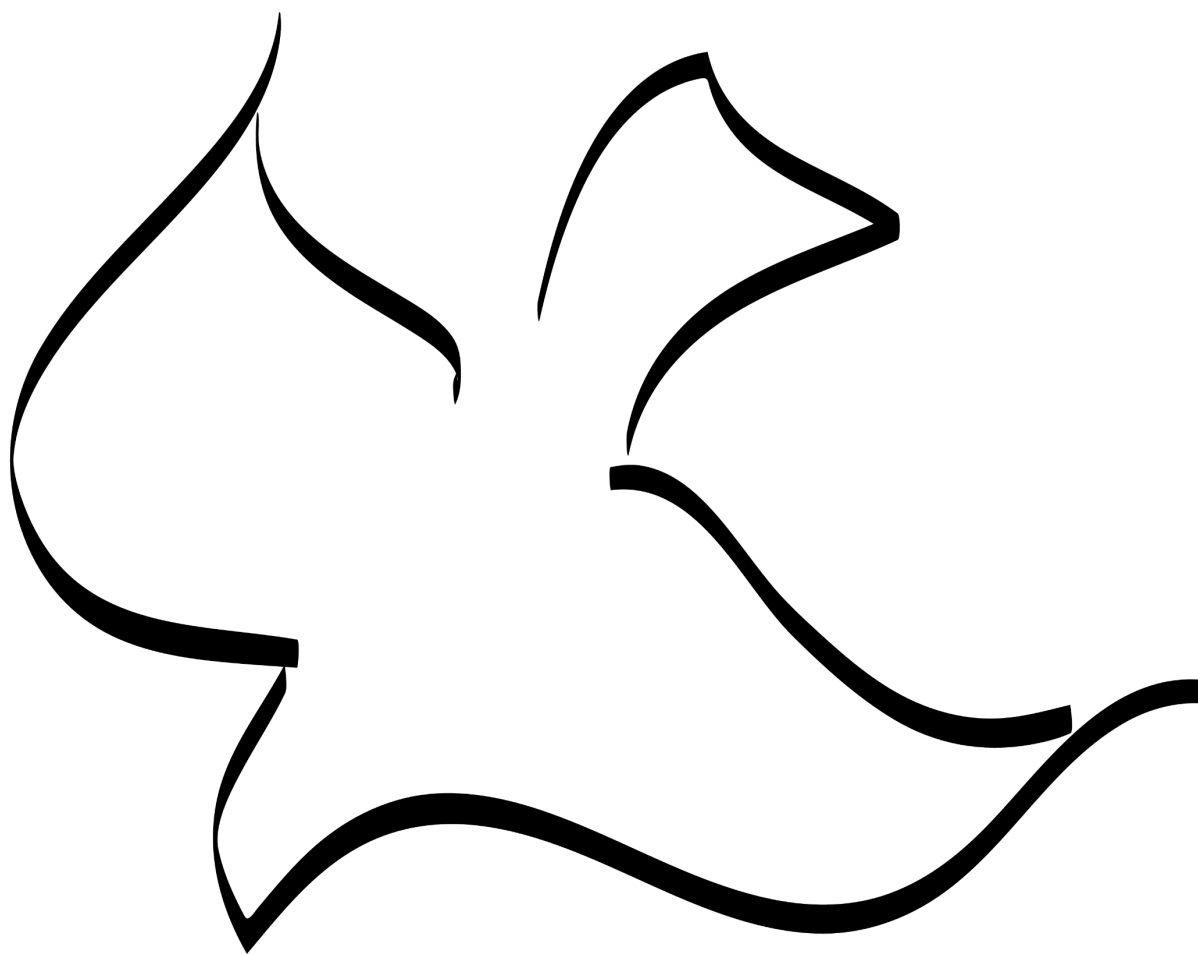

NOVENA

Sörbykyrkan

EFS – Almby församling

Introduktion

Novena betyder att be i nio dagar. I perioden mellan Kristi himmelfärds dag och Pingstdagen har det varit en tradition i många år att fokusera på bön, precis som lärjungarna gjorde. När Jesus sade till dem att vänta på det som Fadern hade utlovat, det som ni har hört mig tala om, sade . Johannes döpte med vatten, men ni skall bli döpta med helig ande om bara några dagar. (Apg 1:4-5)

Och på den pingstdagen fylldes lärjungarna av den Heliga Anden, och med den Heliga Andens kraft blev de de människor Jesus hade kallat dem att bli. De gick ut i världen och predikade de goda nyheterna om Jesus.

Så under nio dagar ska vi delta med kristna runtom i världen och be varje dag att bli fyllda av den Heliga Anden så att vi blir de människor som Jesus har kallat oss att vara.

Instruktioner - Att vänta på den Helige Andens kraft är viktigt, så att vi inte gör saker i vår egen kraft utan med Guds kraft. Den Helige Anden är inte bara till för oss men även för världen så att andra också kommer till tro på Jesus. Så under den här tiden uppmanas vi också att tänka på 5 personer som vi vill be om under. Det kan vara kollegor, släktingar, vänner eller bekanta som vi önskar skulle få upptäcka Jesus och få en egen relation med den uppståndne Jesus. I betraktelserna blir vi uppmuntrade och stärkta i vår bön för dessa 5 personer..

Ärkebiskopen i Canterbury, Justin Welby har skrivit 9 Novena-betraktelser, en för varje dag mellan Kristi Himmelfärd och Pingst. Betraktelserna utgår från Första Petrusbrevet.

Här är ett förslag på struktur:

- Hitta en bra tid
- Stilla ditt hjärta
- Läs dagens betraktelse
- Be “ kom Helig Ande”
- Be för de fem personerna

Fem personer som jag ska be för:

1.

2.

3.

4.

5.

Dag 1

1 Petrusbrevet 1:1-2

Från Petrus, Jesu Kristi apostel, till de utvalda som lever skingrade, som främlingar, i Pontos, Galatien, Kappadokien, Asien och Bithynien, utvalda enligt Guds, vår faders, plan, helgade av Anden och bestämda till lydnad och rening med Jesu Kristi blod.

Nåd och frid åt er i rikaste mått.

Att vara kristen är att vara "annorlunda". I sitt första brev skriver aposteln Petrus till ett folk i exil, människor som lever som främlingar och utlänningar i Asia Minor. De här människorna visste hur det var att vara främlingar i samhället – trakasserade och utstötta.

Men Peter skriver också till ett folk som är i exil på ett annat sätt: som kristna lever vi våra liv på jorden i exil, separerade från vårt eviga hem i himlen med Fadern.

Att vara kristen är att ha fått en annan identitet än andra: i stället för att identiteten kommer från vår familj, vår nationalitet, hur mycket pengar vi har, eller andra saker som vi tror gör oss till dem vi är. Vi, de döpta, är "i Kristus", en djup sanning som vi dels redan har fått och dels kommer att bli uppfylld. Vi är kallade att finna vår identitet endast i personen Jesus Kristus.

Petrus talar till dem som är i exil men utvalda av Gud. De här grupperna må vara skräckslagna på jorden, men de är helgade – helig-gjorda – genom den Helige Anden. Kristna är ett folk som inte ser världsliga makter och ledare som den högsta auktoriteten: vi följer Jesus.

Allt detta är möjligt genom gåvan den Helige Anden.

När vi ber intensivt för andra att deras hjärtan och sinnen ska vändas mot Kristus, låt oss börja med att fråga: hur kan vi leva på ett sätt som visar att vi är annorlunda? Gör vårt vittnesbörd att andra blir nyfikna på vår tro, i stället för att stå emot den? Hur lever jag mitt liv annorlunda som ett resultat av de goda nyheterna om Jesus Kristus, och hur kan andra se och höra det?

Petrus talar till verkliga grupper som möter verkliga problem, men han hälsar dem i ljuset av Guds fantastiska nåd och frid. Må du förmedla den nåden och friden till dem du möter när du börjar den här resan idag.

Kom Helig Ande!

Dag 2

1 Petrusbrevet 1:12

Det uppenbarades för dem att det inte var sig själva utan er som de tjänade med sitt budskap. Detta har nu kungjorts för er av dem som i helig ande, sänd från himlen, kommit till er med evangeliet, detta som änglarna längtar efter att få blicka in

Alla människor söker efter meningen med livet. Alla söker efter något när vi går igenom livet. Kanske längtar vi efter att bli älskade eller accepterade, eller sedda för dem vi verkligen är. Kanske längtar vi efter att förstå vilka vi är, och varför vi lever på jorden. Vi önskar att komma närmare vår Gud och skapare, även om vi inte är medvetna om det. Vi har den här längtan efter mening därför att det är så Gud har skapat oss. Och det är bara hans mening som uppfyller vår längtan. ”Du har skapat oss, O Gud, för dig själv, och våra hjärtan har oro tills de finner sin vila i dig”, som St Augustinus skriver i sina berömda ord.

Alla som någonsin har levt har känt den här plågsamma längtan. I dagens vers talar Petrus om profeterna. De längtade också: Trots att Kristus inte ännu hade fötts, fanns den Helige Anden inom dem, och gjorde det möjligt för dem att förutse Guds största gåva, Kristus Jesus – Gud med oss.

Nu när den personen Jesus Kristus har kommit, de goda nyheterna sprids och vi betjänas, lär vi oss av de profeter som strävade efter att komma närmare Gud, för över 2500 år sedan. Guds under är så stort att vi inte bara kan göra hans löfte känt till dem runtomkring oss, utan vi kan också bygga en kedja som kan hjälpa dem som längtar, långt efter det att vi är borta.

Och de fantastiska nyheterna är att det som vi längtar efter allra mest har vi redan fått. Gud som vi längtar efter har inte bara kommit till oss och levt bland oss, men dog för oss! Vi har fått de goda nyheterna genom den Helige Anden, som kommer från himlen! Till och med änglarna har en längtan, att se frälsningsundret på närmare håll.

Genom den här gåvan dras alla i riktning mot frälsningen. Profeterna sökte den. Änglarna längtar efter att se den på närmare håll. Gud vet att vi längtar efter hans närhet, men vår längtan efter honom är bara en blek spegelbild av hans längtan efter oss. Det är därför han gav oss sin Son. Det är därför han gav oss sin Helige Ande.

Tänk på de fem som du fokuserar dina böner på, vad ser du av deras längtan? Hur kan du låta Guds ljus lysa, som profeterna i Gamla Testamentet gjorde, som hjälper människor att hitta den skatt de söker? Hur kan du söka – det kommer att pågå resten av ditt liv – att visa fler människor vägen till Gud som sträcker ut sin hand till oss, och hoppas att vi tar tag i den?

Dag 3

1 Petrusbrevet 2:2

Som nyfödda barn skall ni längta efter den rena, andliga mjölken, för att växa genom den och bli räddade.

Barn föds in i en konstig och hård ny värld, och är helt i händerna på dem som tar hand om dem. Deras behov och instinkter är väldigt basala – mat, värme och kärlek. För att få detta behöver de andra, i sig själva är de hjälplösa och svaga. Vi kan tänka oss bilden av Kristus-barnet, Gud som gör sig liten och hjälplös för vår skull, vi som verkligen är hjälplösa utan honom. De som Petrus skriver till lever också i den här konstiga och hårda världen, en värld där vi går fel, och där vår enda tröst kommer från Gud.

Men barn växer. Förhoppningsvis blir de kloka, snälla, och bidrar till vårt samhälle – men bara med näring och stöd från dem som tar hand om dem. "Mjök" i bibeln representerar ofta välsignelse och överflöd: en mamma ger av sin mjök, av kärlek, när barnet behöver det, utan förbehåll och utan att barnet behöver förtjäna det.

Det är en källa till liv, ett tecken på omsorg, men detta är också lättsmält. Om du ger ett barn kött så fort de föds, kommer de inte ha tänder för att tugga det.

Precis så är det när vi kommer till Gud, vi föds på nytt. Vi börjar ett nytt liv som Guds barn. Gud ger oss utrymme att växa, mogna och att få näring – en process som pågår hela vårt liv. Vi kommer aldrig att växa ifrån mjölken som ger oss kraft att börja vår resa.

Vad är den här mjölken som ger oss kraft och hjälper oss att växa i det här nya livet?

Jag tror att det är Guds ord – genom Bibeln och den Helige Andens kallelse i våra hjärtan. Vi är bräckliga, men hans ord ger oss kraft. Vi är hungriga och törstiga, och bara han kan ge oss det vi behöver. Vi är omgivna av hat och splittring, men hans välsignelse visar oss möjligheten till kärlek och glädje.

Utifrån den erfarenhet av allt vi har fått som har gett oss styrka, kan vi hjälpa andra, och låta dem i sin tur få kraft. Vi kan sprida Guds kärlek vidare så att de som finns runtomkring oss också kan bli stärkta och hjälpta av hans ord. Det som våra 5 vänner som vi bär fram till Gud behöver allra mest, har Gud gett dem.

Kristus kallar oss att bli som barn, att inte lita på vår egen förmåga utan på Guds löften, personen Jesus och den Helige Anden som kan stärka och bygga upp oss när vi växer i hans frälsning.

Dag 4

1 Petrusbrevet 2:5

då blir också ni till levande stenar i ett andligt husbygge. Ni blir ett heligt prästerskap och kan frambära andliga offer som Gud vill ta emot tack vare Jesus Kristus.

I en byggnad är varje tegelsten viktig. Kristus säger att var och en av oss är en levande sten i hans kyrka, beroende av varandra och en viktig del av strukturen.

Varje byggnad börjar med grunden. Ingen struktur kommer någonsin att hålla om grunden inte är djup och stark. Som kristna, som levande stenar i Guds konstruktion, har vi en grund: Jesus Kristus. Skillnaden mellan att vara kyrkans levande stenar, och dött virke som vi har konstruerat själva, är behovet att hjälpa, växa djupare och att fira vår grund i Kristus varje dag. Vi faller sönder så fort vi bygger på någon annan grund än Jesus Kristus.

På platserna som Petrus skriver till var byggnader ett sätt för människor att visa sin makt och status helt olikt hur det är idag; människor byggde fina monument och fysiska strukturer som visade framgång, styrka och social status. Men de kristna som Petrus skrev till var utan makt. De kunde inte mäta sig med dessa storhetsverk eller fira sin tro i Guds kraft genom att bygga imponerande platser för tillbedjan.

Om man tänker på de här orden, ser det ut som att det inte spelar någon roll för Petrus om man inte kan bygga stora tempel eller resa imponerande monument till Guds ära. Det handlar inte om de här yttre sakerna. Stenarna som han vill ha är de som var lagda åt sidan av människor men utvalda av Gud. Gud vill ha de utstötta, dem som ingen vill ha. Det här är de människor vars liv kan bli ett vittne om Guds storhet. Våra liv, våra kroppar, vårt innersta väsen vittnar om Guds förvandlande kraft som har en plats för oss alla. Och det här pågår när vi blir sammanfogade till ett andligt hus för Gud.

Att vara en levande sten innebär att ära Gud med våra liv, i stället för att bygga för vår egen ära eller makt. Det innebär att förändra hur vi ser på makt och status.

Det är att gå precis dit Gud leder oss. Det innebär att låta sig förvandlas – från att vara ignorerad, bortglömd och förtryckt – till att bli en del av den gudomliga planen. Det är att använda ett språk som visar att vi är Guds levande folk. Och varje person är viktig i det här. De fem som du ber för har en viktig plats att ta i hans byggnad. Bara den Helige Anden kan göra detta.

Idag reflekterar vi över hur våra liv ärar Gud och vittnar om hans nåd, på ett sätt som inte något vi någonsin bygger själva kan göra. Låt oss be om djupare och starkare grund i Jesus som håller oss stabila, som den Helige Anden kan använda för att bygga en bostad till hans ära.

Dag 5

1 Petrusbrevet 2:9-10

Men ni är ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk. Han har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk. Ni som förut inte fann barmhärtighet har nu funnit barmhärtighet

Jag tycker att de här verserna i 1 Petrusbrevet kan vara några av de mest övertygande texterna i Bibeln. Ett folk som en gång var utfrysst har nu omfamnats. De som var i exil är nu utvalda. De som var förskräckta har blivit helgade, de utstötta är älskade.

De som Petrus skriver till vet hur det är att vara marginaliserade, förtryckta och trakasserade på grund av sin tro. Det är människor utan status – utom i Guds ögon. De är ovälkomna och osedda och oviktiga. Utom för universums skapare.

I den här versen blir vi kallade – kanske utmanade – att se oss själva inte på det sätt som världen ser oss, utan som Gud ser oss. Vi är kallade att bedöma oss själva inte enligt de värden som verkar betyda mest för världen – status, rikedom, makt – utan enligt Guds ändlösa kärlek i Kristus. Tack vare Guds verk för oss i Kristus kallas vi värdiga, älskade, utvalda. Du kallas värdig, älskad, utvald i Guds ögon.

Vi kan lära oss att bli Guds folk. Hans heliga folk i stället för folk som är fast i den här världen. Vår status karakteriseras av överflöd, hopp, trofasthet, och kärlek. Vad Gud har gjort är att han har gett ett folk, som hade fått höra att de inte var värda någonting, som inte hade någon känsla av värde utifrån. När vi tänker på oss själva som värdelösa, oviktiga, misstag eller något att skämmas för, kommer Guds ord och påminner oss om vilka vi verkligen är. Guds eget folk!

Det här är en kärlek som förändrar oss. Men av en anledning. För med gåvan kommer en kallelse – så att ni kan förkunna hans härliga gärningar. Vi förändras till att bli agenter för Guds förändringar – våra ögon öppnas så att vi kan göra det möjligt för andra att se på riktigt.

Det här handlar om den mänskliga förmågan att döma andra som "mindre", vilket vi ofta gör av många anledningar. I Kristus har Gud utvalt dem också, de är inkluderade, med oss, som en del av hans folk. Vi kan inte sätta gränser eller murar oss emellan. Dem som vi kan frestas att inte inkludera, ignorera och stöta bort är precis dem som Gud samlar upp och välkomnar.

Tänk på dina 5 vänner. De ingår i detta. Å, att den Helige Anden skulle röra vid dem så att de kommer att veta det i sig själva. Förändringen är otrolig. Våra tecken på synd blir tecken på kärlek. När vi ber idag, lovar vi att se alla vi möter genom Guds kärleksfulla glasögon.

Dag 6

1 Petrusbrevet 3:4

utan den inre, dolda människan med sitt oförgängliga smycke, ett milt och stilla sinnelag. Det är dyrbart i Guds ögon.

Även om vi lär oss från tidig ålder att inte döma efter utsidan, är det något vi kan ha svårt att följa. Men Bibeln är entydig: döm inte efter skenet, utan döm rättvist (Johannes 7:24) Det är inte alls överraskande; för de flesta som såg Kristus på korset såg bara en kriminell, en man som led en plågsam och förnedrande död. Det som de flesta såg var en misslyckad Messias – oförmögen att se den otroliga sanningen – att Gud besegrar det onda för vår skull. Saker är inte alltid som de verkar.

Men det yttre är viktigt för oss. Det ligger mycket i hur vi ser ut. Så många av oss känner att vi måste göra oss till, smälta in, titta åt ett speciellt håll för att bli accepterade. Våra idéer kring skönhet är bristfälliga, de är tillfälliga och begränsade. De leder till jämförelse och avundsjuka, osäkerhet och avsaknad. Men det här är inte hur Gud ser på oss, och det är inte hur han vill att vi ska se på oss själva.

Tvärtom, det som St Petrus kallar "den inre anden" är överflöd och gränslöshet . De lämnar oss med en glädjekänsla i stället för avundsjuka, inspirerade i stället för osäkra. Att odla yttre skönhet är ett försök att tycka om oss själva. Att bygga inre skönhet gör att vi tycker om andra också.

Kvinnorna som Petrus talar till hade låg social status. De var objektifierade, sågs ofta som något som kunde ägas, i stället för som individer som är sedda och älskade av Gud. Ändå säger Petrus att de har ett rikt inre liv. Ett som är motsatsen till tidens förväntningar – ett liv som levs inte för andra utan för Jesus. Petrus stärker dem i att varken män eller ägare är den högsta auktoriteten, utan Gud som skapar oss till sin avbild.

Jesus Kristus i honom är allting skapat – kallar oss att se människor för den de verkligen är. Det är en kallelse att verkligen höra och känna människor på djupet, att arbeta med den Helige Anden som möter oss och öppnar oss för att se vårt djupaste innersta. Alltför ofta berättar vi för andra om Jesus utan att försöka lyssna på deras berättelse först. Alltför ofta dömer vi utan att veta hela sanningen. Idag tänker vi på den sanna skönheten som vi söker kommer att möta om vi sätter vår tilltro till Guds överflödande kärlek, i stället för vår rädsla att inte räcka till. Bara Gud kan göra detta möjligt.

Låt oss be för våra fem vänner, att Gud skulle koppla ihop den Helige Anden med deras ande.

Det enda som för människor samman med Gud är personen Jesus och den Helige Andens verk. Han behöver inget annat från oss. Allt han ber om är att vi älskar honom tillbaka.

Dag 7

1 Petrusbrevet 3:18

Kristus själv dog ju för era synder, en gång för alla. Rättfärdig dog han för er orättfärdiga för att leda er till Gud. Hans kropp dödades, men han gjordes levande i anden.

Lidande är en oundviklig del av våra liv. Petrus skriver till folk i deras lidande, folk som får utstå extremt lidande på grund av deras tro på Kristus. Peter verkar föreslå att deras mod och sårbarhet under exilen inte bara är ett tecken på deras tro, men följer också Jesus exempel på korset.

Att vara kristen har aldrig varit detsamma som en flykt undan lidande. Jesus död och uppståndelse gör inte att vi kommer att helt kunna undvika plågsamma upplevelser, känna och utstötta eller vilse. Det hindrar inte att dåliga saker händer oss. Vi kommer att göra oss illa, sörja, och bli förödmjukade. Till slut kommer vi att dö. Det Jesus har gjort för oss garanterar inte ett smärtfritt liv.

Men det som hans död gör är att den öppnar en dörr för oss att känna till och uppleva Guds välsignelse, även – ibland mer intensivt och djupt – trots lidande. Det som Kristus lidande på korset för är att erbjuda oss en närhet med Gud som älskar oss så mycket att han var villig att bära smärtan som vi dessförinnan var tvungna att bära själva. Det som hans uppståndelse gör är att lova evigt liv med Fadern, genom hela vårt liv.

Det allra största är att Gud led den ofattbara plågan i stället för oss, medan vi fortfarande var hans fiender. Han var villig att dö för oss även om vi var de som stötte bort honom. När vi fortsätter att be för de 5 att de ska lära känna Jesus, låt oss fira det faktum att Kristus redan har dött för dem, och räknar dem redan som älskade, och längtar efter att dela deras plåga också. Vi ber att de ska komma till liv genom hans Helige Ande.

I den här texten lyfter Petrus lidande till en helt ny nivå, det kosmiska. Det som Gud har gjort för oss ekar i hela universum, och ändå är det fokuserat på en enda slagen och sårad man. Senare skriver Petrus ” Gläd er i stället över att ni delar lidandena med Kristus, ty då får ni jubla av glädje också när hans härlighet uppenbaras”. Vårt lidande är inte litet för Gud som känner till lidande på djupet. Men det är heller inte det slutgiltiga. Bortom lidandet finns segern. För det som hände Jesus händer också i oss. Man dör i kroppen men blir levande i Anden.

Må de du känner som går igenom lidande just nu känna Guds armar som tröstar och leder. I Gud får lidandet aldrig det sista ordet!

Dag 8

1 Petrusbrevet 4:6

Ty därför förkunnades evangeliet också för dem som nu är döda: även om de som människor blev dömda kroppsligen, skulle de få leva andligen, som Gud

Ibland gör vi precis det som vi vill undvika. En sak vi är rädda för men ändå gör är separation. Vi känner distans till dem som är annorlunda. De som inte tycker som vi. Vi känner oss separerade från dem som har gått före. Ibland känner vi oss separerade från Gud. Vissa tror att vi är utom räckhåll. Ibland känner vi oss uppättna av mörkret, ensamhet och rädsla.

Vilket stort budskap Jesus kommer med i den här texten, han kommer in till mörkret, in till de platser som vi är mest rädda för, för att hjälpa oss från döden och in till livet. De som blir fångade av mörkret hör de goda nyheterna och får komma in i hans fantastiska ljus. De som är döda kan få nya liv, som vittnar om Guds under.

Många kanske lever fysiskt, men de lever inte på riktigt. Det finns också de som lever fångade av svåra situationer, och oro.

Evangeliet ger människor nytt liv. Gud vänder återvändsgränder till vändplatser, utstötthet till acceptans, död till liv. Det står att ingen är bortom upprättelse. Det finns ingen synd som Gud inte kan förlåta så länge bönen om förlåtelse är genuin. Dem som vi ger upp kring, som vi tänker har passerat hopp slutar Gud aldrig att söka. När de är funna, G firar Gud: "Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat". (Lukas 15:6)

Guds generositet flödar över med sådan kraft att till och med döden sveps bort. Medan vi inte helt kan förstå hur frälsningen fungerar, möts vi av den som ger liv åt de döda.

När människor vänder sig bort, säger Gud välkommen. När vi frestas att döma, kallar Gud oss till kärlek. När köttet oundvikligt dör, lever anden. Det är en uppmaning att leva efter Guds standard i stället för att vissna enligt våra egna. Be idag för dina fem vänner, att Anden från den som går över alla gränser för att dela med sig av budskapet om hans kärlek, kan nå dem.

När du ber för dina fem vänner idag, kom ihåg detta: Ingen finns bortom Guds närhet och löfte.

Dag 9

1 Petrusbrevet 4:14

Saliga är ni om ni skymfas för Kristi namns skull, ty härlighetens ande, Guds ande, vilar över er

Hopp mitt i förföljelse är ett tydligt tema i 1 Petrusbrevet. Det är både en uppmuntran och ett löfte – lidande banar väg för ära och pris. Det arbetar genom det förflutna, nuet och framtiden: Jesus har segrat på korset och genom att återuppväcka honom från de döda, har Gud Fadern vunnit över döden.

Här tar Petrus upp något som anses av världen vara skamligt – för människorna han skriver till, och för många människor runtom i världen idag - det är att vara kristen.

Jesus dog när han blev retad, kränkt och förrådd. Han dog i vanära. Ändå var det just detta han föddes för att göra, just den tid han kom för. För den här döden visar Guds ära. Man ser Guds ära i förödmjukelsen av Kristus, när Gud tar vår synd och delar vår smärta. Guds ära är hur mycket han älskar oss. Den här smärtfyllda döden förvandlar skuld till seger, ohelighet till helighet.

Livet som kristen handlar inte bara om lidande. Det handlar om att få uppleva den kärleken som säkerheten i hoppet för med sig, även i de mörkaste tiderna. Löftet om en värld där allt en dag kommer att göras nytt.

När vi lever som kristna upplever vi Guds välsignelse, även om vi också känner till mänsklighetens lidande. Paulus talar om att vi ska dela i hans lidande, att vi ska gå in i hans härlighet. Det är djupet i härligheten som man finner på oväntade platser, i de mörkaste hörnen, i dem som är bortvalda och utsatta. Det är att veta att Gud ansåg att vi var värda att dö för, och att ingen erfarenhet eller lidande eller sorg kan övervinna Guds kapacitet att komma med liv.

Det här är den Helige Andens verk. Vad vi än går igenom, är det bönen ”kom Herre Jesus kom” som förändrar saker. Be särskilt att den Helige Anden ska verka i dina fem vänners liv så att de kommer att kunna komma in i hans härlighet genom Kristi lidanden.

I skönheten, storheten och glädjen i våra liv, men också i lidandet och smärtan finns härligheten från Gud som kommer igen.

Må härlighetens ande vara över dig, och över dem som du ber för, idag och alla dagar.

Kom Helig Ande!